

af statens jernvägar för kalk och konstgjorda gödningsämnen nedsättes med 50 procent, dels verksam nedsättning af nuvarande frakter å landtmannaprodukter, samt af allt i fallande skala i mån af väglängden.

Stockholm den 20 januari 1899.

J. Anderson.

N:o 21.

Af herr **A. J. Högstedt**, om ändring af lagen angående byggnad och underhåll af kyrka m. m. den 12 juni 1885.

Enligt lagen angående byggnad och underhåll af kyrka med hvad dertill hör af den 12 juni 1885 stadgas, att kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat som till kyrka hör, så ock sockenstufva, som enkom för det med sådant hus afsedda ändamål är uppförd, skola, der icke annorlunda är särskildt förordnad, uppehållas och byggas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder. I sådan kostnad skola de skattskyldige deltaga, för fastighet efter hela, och för andra beskattningsföremål efter en fjerdedel af derå belöpande fyrktal, etc.

Att ifrågasvarande lagbestämmelse icke öfverensstämmer med rättvisa och billighet, synes mig vara fullt påtagligt.

Alla medlemmar inom församlingen, antingen de äro kapitalister, löntagare, näringsidkare, fastighetsegare eller hvad annat som helst, hafva ju lika rätt att i kyrkan bevista den allmänna gudstjensten, lika rätt vid alla andra förrättningar, som enligt lag och nutida bruk der skola och pläga förrättas.

Då nu så är förhållandet, att alla byggnadsskyldige inom församlingen äro i allt likställda i rättigheter, så tyckes mig konsekvensen fordra, att alla äfven borde vara likställda i skyldigheter och således alla byggnadsskyldige borde kyrka, med hvad dertill hörer, bygga och underhålla efter åsatt fyrktal.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt, får jag vördsammast föreslå,

att, med ändring af lagen den 12 juni 1885, Riksdagen för sin del ville antaga följande lag:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat, som till kyrka hörer, så ock sockenstuga, skola uppehållas och byggas på deras bekostnad, hvilka inom församlingen erlægga kommunalutskylder efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldige att i denna kostnad deltaga i vidsträcktare mån, än som samma privilegier medgifva.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 23 januari 1899.

A. J. Högstedt.